



*Musa ASLANXANLI*

**İNDİ O QIZ HARDA,  
O DAĞLAR HARDA**

İndi o qız harda, o dağlar harda,  
Hardasa getmişəm xəyalə bəlkə...  
Dağlarda qalıbdı darağı, billəm,  
Keçir o daraqdan şələlə bəlkə...

Gözümdən gizlənib kövrək ömür-gün,  
Duman da dərəyə, çökəyə yatıb.  
O gözəl gözümdən yayınmaq üçün,  
Çəni ovuclayıb gözümə atıb...

Könlündə zənginlik – bir göy qurşağı,  
Nələri arayar, soraqlayardı...  
O birdən inciyər kimdənsə axı, –  
Lalələr dizini qucaqlayardı...

Bulağa baxardı, sular təzə-tər  
O sular daşlardan süzülən duyğu.  
Bulaq daşları da xoşhal, bəxtəvər,  
Bir üzündə çiçək, bir üzündə su...

Gələr xatirimə yenə yaylaqlar...  
 “Üç qardaş” deyərdik orda “Üç təpə”...  
 Amansız sellərə düşməsin deyə  
 Evləri belinə şəllənmiş təpə...

İndi o qız harda, o dağlar harda,  
 Hardasa getmişəm xəyalə bəlkə.  
 Dağlarda qalıbdı darağı, billəm,  
 Keçir o daraqdan şəlalə bəlkə...

### **SÜLH NECƏ YARANIR**

Sülh necə yaranır, hələ nələr var,  
 Qalmaz yad hökmündə obalarımız...  
 Qan ki ədalətlə, haqla bağlanar,  
 Belə qan bağlayıb babalarımız...

Çox olub dar gündə el elə arxa,  
 Mən bir də üz tutdum uzaq illərə –  
 Çoxları saxlancın ailəsini  
 Əmanət edibdi bizim ellərə...

Yadın əlindəki silah nədir ki,  
 Bizi də xar etməz, billəm, varımız...  
 Haqsızın önündən qaçmayıb heç vaxt,  
 Biləyi bəlgəli babalarımız...

Sınan soydaşının önünə çıxıb,  
 Göstərib, tanıdıb yolu babalar...  
 Sınıq bir ordunu qalib eləyib  
 Sərkərdə babalar, ulu babalar...

Sülh necə yaranır, hələ nələr var,  
 Qalmaz yad hökmündə obalarımız...  
 Qan ki, ədalətlə, haqla bağlanar,  
 Belə qan bağlayıb babalarımız...

### **XATİRƏLƏRDƏN**

Varmı dost ünvanı, bir soraqlayım  
 Uzaq – unudulmuş xatirələrdən...

Bəlkə bir dəyərdi, uzaqlaşmışıq,  
Yazaq unudulmuş xatirələrdən...

Gör, çaşıb, kimlərdən gözlədim yardım,  
Haradan yol aldım, haraya vardım?..  
Gəlsə, ötənləri xatırlayardım,  
Qonaq, unudulmuş xatirələrdən...

Axşam kölgələr var, enər evlərə,  
Qayğılar, fikirlər, sinər evlərə...  
Gecə bir ruhtəkin dönər evlərə  
Çıraq unudulmuş xatirələrdən...

Ömürmə gəzirdin sən çiçək-çiçək,  
Burnumun ucundan keçən kəpənək.  
Dönmüsən, gəlmisən, bu sənsən demək –  
Soraq unudulmuş xatirələrdən...

\* \* \*

Qələmə bağlanmısan,  
Sabaha ümidlisən...  
Kaş ki, bu ümidlərə  
Baxıb gülən olmasın.

Mühit yaddısa... kini,  
Küncə sıxacaq səni.  
Qoru, yaşat sevgini,  
Qoru, bilən olmasın...

Var dolaşmaq neçə iz,  
Eniş-yoxuş, yenə biz...  
Elə yaşa, dəyərsiz  
Yükün, şələn olmasın.

Duran kimdi qəsdinə,  
Qərəzi nə, qəsdini nə?  
Yollara çıx, üstünə  
Tindən gələn olmasın...

## SÖZÜN OLDU YOL YOLDAŞIM

Yol gedirdim addım-addım  
Öndə uçqun – bircə addım...  
Bir sözündən tutub qaldım,  
Sözün oldu yol yoldaşım.

Çəkəmmədi məni dərə,  
Dönüb baxdım bu günlərə.  
Döndüm üzü üfüqlərə,  
Sözün oldu yol yoldaşım.

Sözün boyda ol deyirəm,  
Oldun qanad, qol deyirəm,  
Daha yolda tək deyiləm...  
Sözün oldu yol yoldaşım...

## AYDINLARIMI

Dünyada şər ocağı az da deyil, istəmirəm  
Çəkələr hər ocağa, hər oda aydınlarımı.  
Bəhrəsiz bağlarımın dərdi böyük, unuttummu? –  
Ulu bağbanlarımı, mən ata aydınlarımı...  
Sevmirəm o mühiti, yağılaşa, eldən edə,  
Bir çörək dərdi ilə sızlada aydınlarımı.  
Ağlını itirdinmi, sərsəm dövran, ey yad mühit,  
İstədin döndərəsən sən yada aydınlarımı?..  
Nə qədər yaxşı əməl var, təməl üstündə durur,  
Sal yada o təməli, sal yada aydınlarımı...  
Zərrəsi nur olanım, zülməti yar, dünyaya bax...  
Sən nurlu dünyanı sev, dünyada aydınlarımı...

